

Posljednje upute prije Pavlove smrti

(6) Jer ja se već izlijevam kao žrtva ljevanica, i došlo je vrijeme mog odlaska. (7) Dobar sam boj bio, utrku dovršio, vjeru sačuvao; (8) u budućnosti je za me spremljena kruna pravednosti kojom će me Gospodin, pravedni Sudac, nagraditi u onaj dan, i ne samo mene nego i sve one koji su voljeli njegovo pojavljivanje.

(9) Potrudi se dobro da mi uskoro dođeš, (10) jer Dema me napustio iz ljubavi prema ovom sadašnjem svijetu i otišao u Solun; Kreskent je otišao u Galaciju, Tit u Dalmaciju. (11) Jedini je Luka sa mnom. Uzmi Marka i dovedi ga sa sobom, jer on mi je vrlo koristan u službi. (12) A Tihika sam poslao u Efez. (13) Kad pođeš, ponesi ogrtač koji sam ostavio u Troadi kod Karpa i knjige, posebno bilježnice. (14) Kovač Aleksandar mnogo mi je zlo

učinio; Gospodin će mu platiti po njegovim djelima. (15) Čuvaj ga se, jer se on žestoko protivio našem učenju.

(16) Za moje prve odbrane niko me nije podržao, nego su me svi napustili; neka im se to ne uračuna.

(17) Ali Gospodin je stao uz me i ojačao me, da se kroza me poruka potpuno objavi i da svi pogani čuju; i bio sam izbačen iz lavljih usta. (18) Gospodin će me spasiti od svakog zlodjela i sačuvati me za svoje nebesko kraljevstvo; njemu neka je slava dovijeka. Amen!

(19) Pozdravi Prisku i Akvilu i ukućane Onesiforove. (20) Erast je ostao u Korintu, a Trofima sam ostavio bolesna u Miletu. (21) Potrudi se dobro da dođeš prije zime. Eubul te pozdravlja, k tome još Pudent i Lin i Klaudija i sva braća i sestre.

(22) Neka Gospodin bude s tvojim duhom. Neka je milost s vama!

POSLANICA APOSTOLA PAVLA TITU

Tit je bio Grk, kršćanski vjernik koga je Pavao doveo na sabor u Jerusalem (49. n. e.) u nastojanju da nagovori jevrejske vjernike da ne nameću obrezanje nejevrejima (Galaćanima 2:1–5; Djela apostolska 15). Kada je Pavao pušten iz kućnog pritvora u Rimu, on i Tit su propovijedali Radosnu vijest o Pomazaniku na otoku Kritu (1:5). Zatim je opunomoćio Tita da tu ostane kao njegov predstavnik i da nastavi svoje djelo (1:5; 2:15) sve dok ne dođe neki drugi Pavlov zastupnik (Titova 3:12–13). Kasnije je Tit otišao na misijsko putovanje u Dalmaciju (2. Timotejeva 4:10) i to je posljednje što čujemo o njemu.

Svrha pisanja Pavlove poslanice Titu sastoji se u nastojanju da mu se priskrbe autoritet i vođstvo u nadolazećim protivljenjima (1:5; 2:1, 7–8, 15; 3:9), da mu se dadnu uputstva u vezi s vjerom i običajima, i da mu se pruže pismena obrazloženja u vezi s lažnim učiteljima.

1 Pavao, sluga Božiji i apostol Isusa Pomazanika zarad vjere izabranika Božijih i spoznaje istine koja vodi pobožnosti, (2) u nadi u vječni život koju je Bog, koji nikad ne laže, obećao prije postanka vremena, (3) a u pravo vrijeme objavio svoju riječ propovijedanjem koje je meni povjereno po zapovijedi Boga, našega Spasitelja,

(4) Titu, mom istinskom djetetu u zajedničkoj vjeri: milost i mir od Boga Oca i Pomazanika Isusa, našega Spasitelja.

Svojstva starješina

(5) Zbog toga sam te ostavio na Kritu da urediš što je ostalo i postaviš starješine u svakom gradu ona-

ko kako sam te uputio: (6) ako je ko besprijekoran, muž jednoj ženi, ima djecu vjernike, koja nisu optužena zbog razuzdanosti ili nepokornosti. (7) Jer nadglednik mora biti besprijekoran kao Božiji upravitelj, ne samovoljan, ne naprasit, ne pijanica, ne nasilnik; ne srebroljubac, (8) nego gostoljubiv, ljubitelj dobra, razborit, pravedan, častan, uzdržljiv, (9) da se čvrsto drži pouzdane riječi koja je u skladu s učenjem, da bi mogao i opominjati zdravim naukom i opovrgavati one koji protivreče.

(10) Jer ima mnogo buntovnika, ispraznih govornika i zavodnika, posebno onih obrezanih¹, (11) koji se moraju ušutkati, jer uznemiravaju cijele

¹ Tj. Jevreja koji tvrde da slijede Pomazanika.

porodice, podučavajući radi prljavog dobitka onome čemu ne bi trebali. (12) Jedan od njih, njihov vlastiti prorok², reče: "Kričani su uvijek lažljivci, zle zvijeri, lijeni proždrljivci." (13) Ovo je svjedočanstvo istinito. Zato ih oštro kori da bi bili čvrsti u vjeri, (14) da ne bi obraćali pažnju na jevrejske bajke i zapovijedi ljudi koji se okreću od istine. (15) Čistima je sve čisto, a onima koji su okaljani i nevjernici ništa nije čisto, nego su njima i um i savjest okaljani. (16) Oni tvrde da poznaju Boga, ali ga niječu svojim djelima, jer su odvratni i nepokorni i bezvrijedni za bilo koje dobro djelo.

Dužnosti starijih i mlađih

2 A ti govori ono što priliči zdravoj nauci. (2) Stariji ljudi neka budu umjereni, dostojanstveni, razboriti, čvrsti u vjeri, ljubavi i postojanosti. (3) Isto tako starije žene neka budu dostojne poštovanja u ponašanju, da ne traćaju zlobno niti robuju mnogom vinu, nego da podučavaju dobru, (4) da hrabre mlade žene da vole svoje muževe, da vole svoju djecu, (5) da budu razborite, čedne, dobre domaćice, poslušne svojim muževima, da se ne bi riječ Božija obeščastila. (6) Isto tako potiči mladiće da budu razboriti; (7) u svemu se pokaži primjerom dobrih djela, i u svom učenju pokaži čestitost, dostojanstvo (8) i zdrav govor koji je besprijekoran, da protivnik bude posramljen, jer nema šta loše o nama reći. (9) Potiči robove da su u svemu poslušni svojim gospodarima, da ugađaju, ne da protivrječe; (10) da ne krađu, nego da pokazuju svu dobru vjeru, da u svemu budu ukras nauci Boga, našega Spasitelja. (11) Jer milost Božija ukazala se donoseći spasenje svim ljudima, (12) upućujući nas da nijećemo bezbožnost i svjetske požude i da živimo razborito, pravedno i pobožno u ovom vremenu, (13) iščekujući blagoslovljenu nadu i slavnu pojavu našega velikog Boga i Spasitelja Pomazanika Isusa, (14) koji je samog sebe dao za nas da nas otkupi od svake opaćine i da sebi očisti narod svoj, revan u dobrim djelima.

(15) Ovo govori i bodri i kori sa svom vlašću. Neka te niko ne omalovažava.

Bogobožan život

3 Podsjeti ih da se pokoravaju vladarima, vlastima, da budu poslušni, da budu spremni na svako dobro djelo, (2) da nikog ne kleveću, da budu miroljubivi, blagi, uvijek obzirni prema svima. (3) Jer i mi smo nekoć bili ludi, nepokorni, zavedeni, robovi različitim požudama i užicama, provodili svoj život u zlobi i zavisti, odurni, mrzili jedni druge. (4) Ali kad se dobrota Boga, našega Spasitelja, i njegova ljubav prema ljudima pokazae, (5) on nas spasi, ne zbog dobrih djela koja smo počinili, nego po svom milosrđu, kupanjem koje je ponovno rođenje i obnavljanjem po Duhu Svetome, (6) koga on izli na nas obilno kroz Isusa Pomazanika, našega Spasitelja, (7) da opravdani njegovom milošću budemo učinjeni baštinicima vječnoga života onako kako se nadamo. (8) Ovo je pouzdana riječ; i hoću da to odlučno tvrdiš, da se oni koji su povjerovali Bogu potrude da prednjače u dobrim djelima. To je dobro i korisno ljudima. (9) A izbjegavaj glupe nesuglasice i rodoslovlja i svađu i sporove oko Zakona, jer beskorisni su i bezvrijedni. (10) Nakon prve i druge opomene kloni se čovjeka koji pravi razdor, (11) znajući da je takav čovjek pokvaren i grešan i da sam sebe osuđuje.

Vlastite brige

(12) Kad ti pošaljem Artema i Tihika, uloži sav trud da mi dođeš u Nikopol, jer sam odlučio ondje zimovati. (13) Marljivo pomaži pravniku Zeni i Apolonu na njihovu putu, tako da im ništa ne nedostaje. (14) I naši ljudi moraju učiti da se posvećuju dobrim djelima da namire prijeke potrebe, da ne bi bili besplodni. (15) Pozdravljaju te svi koji su sa mnom. Pozdravi vjernike koji nas vole. Milost neka je sa svima vama!

² Filozof i pjesnik Epimenid s Krita (živio u 6. st. pr. n. e.).